

Kamatlábak vonzásában

Hertelendi Márton az egri Andrassy György Katolikus Közgazdasági Szakközépiskola tanulója, aki a közgazdaságtan és az üzleti élet kedvelője. Ez a szeretete megmutatkozik versenyeredményeiben és időbeosztásában, amely épp annyira szigorú, amennyire egyedi. Versenyekről, tanulásról, szabadidőről kérdeztük.

Milyen eredményeidre vagy a legbüszkébb?

Nehéz kiemelni a sok verseny közül; büszke vagyok az Andrassy György Katolikus Középiskola által rendezett üzleti gazdaságtan regionális forduló első helyére. A „Mit ránk hagytak a századok...” című országos történelmi versenyen elért 8. helyezésre. A Pénzszár Első

országos Középiskolai Pénzügyi-Gazdasági Verseny megyei 3. helyezésre. De talán a legbüszkébb a Közép-európai Brókerképző Alapítvány Tőzsdejáték középiskolásoknak című verseny országos 8. helyezésre.

Mi számodra a motiváció, hogy ezeken a versenyeken részt vegyél? Konkrét tárgyi érdeklődés, esetleg inspiráló pedagógus?

Céлом, hogy megragadjak minden lehetőséget, és bizonyítsak, ez belső kényszer. Szeretek kihívásokat, és széles az érdeklődési köröm, minden témában szeretek versengeni. Nem feltétlen a tárgyi motiváció érvényesül, persze nem rossz átvenni a nyereményt, de a lényeg,

hogy többet tudjak, mint egy átlagos diák, és érdekességekkel találkozok. A tanárain teljes mértékben támogatnak, illetve alkalmanként ők maguk ajánlanak egy-egy versenyt.

Kik azok, akiktől még meghatározó támogatást kapsz vagy vársz?

Természetesen a szüleim azok, akik segítenek és támogatnak. A barátaimtól elvárom, és szerencsére meg is teszik, és sokat segítenek. Az osztálytársaimtól, iskolatársaimtól, több támogatást várnék.

Mennyire nehéz ennyi verseny, az ezekre való készülés, és a szórakozás között megosztani a szabadidőd?

Nagyon hálás lehetek, mert hallás után sok mindent meg tudok tanulni, és megfelelő felkészítéseket szoktam kapni a szaktanároktól. Általában sikerül beosztani az időmet. Hétköznaponként minden nap 5 óráig vagyok az iskolában, és háromnegyed hétre érek haza, a szórakozást igyekszem a hét végére halasztani.

Mindezek ellenére vannak alkalmak, hogy napokig nem alszom, illetve hogy a hét elején is igénylem a kikapcsolódást, ilyenkor beülök egy kávézóba számomra fontos emberekkel, és ők megfelelő segítséget nyújtanak a lazításban.

A kosárlabda pedig szinte elengedhetetlen a heti rutinból, ilyenkor sikerül kieresztenem a gőzt.

A kosárlabda csak kikapcsolódás számodra, vagy a sportot is versenyszerűen űzöd?

Alapvetően kikapcsolódás és szórakozás, de rendszeresen járok edzésre, és meccsre is.

Milyen szerepet tölt be az életedben a baráti társaságod?

Nagyon fontosak, és nagy szükségem van az ő támogatásukra, és elismerésükre. Kiemelt hangsúlyt helyezek a baráti kapcsolatokra, hisz nehéz olyan embert találni, aki megért, és a támogat a bajban is.

Nem mondhatom, hogy a legnépszerűbb srác

vagyok, de azt a kevés embert, akit barátomnak nevezek, náluk nincs fontosabb.

Miért esett a választásod a Andrassy György Közgazdasági Szakközépiskolára?

Már kisiskolás koromban szerettem a pénzt, illetve a pénzzel foglalkozni. Amikor eljött a választás, mindenféleképpen gazdasági irányba akartam tanulni. A Neumann és a Közgé volt lehetőségként. Azért az Andrassy lett a választott iskola, mert amikor beléptem az aulába, megfogott egy érzés, hogy én itt akarok tanulni. A hagyományok, a történelmi múlt, a jó hírnév is közrejátszott.

Ezek szerint a középiskola megválasztása jól sikerült; látod már, merre tovább?

Igen, jól sikerült, nem bántam meg, hogy az Andrassyt választottam. A továbbtanulás már nehezebb döntés. Nagyon sok a korlátozó tényező, ezek közül is az anyagi helyzetet emelném ki. Első sorban a BGF-en szerettem volna tovább tanulni, de szóba került a Corvinus is. A döntésem végül az EKF-re esett, ugyan nem a legnevesebb főiskola, de úgy gondolom, hogy számomra megfelelő alapot ad, amire építhetek. Szeretnék később mesterképzésre jelentkezni, de egy biztos, hogy azt mindenképpen Budapesten szeretném végezni. Ha úgy alakul, szeretnék doktorálni is, de ez még messze van. Remélem jó döntést hoztam ismét, és az EKF-en is sikerül eredményesen tanulnom.

Milyen alapokat építesz a főiskolával? A szakirány mellett a munka tekintetében is van pontos elképzelésed?

Gazdálkodási és menedzsment irányban fogok tovább tanulni, ha minden jól megy. Munkával kapcsolatban konkrét elképzelésem

nincs, nem a kereset befolyásol elsősorban, hanem, hogy azt csináljam amit szeretek. Már voltam külföldön szakmai gyakorlaton, és szeretném magam későbbiekben ismét kipróbálni külföldi viszonyok közt.

Az idegen nyelvekkel milyen kapcsolatban állsz?

Első idegen nyelvként angolt tanultam, mert kilencedikben nyelvvizsgáztam, tizedikben érettségiztem, és azóta kicsit megkopott a tudásom. Második nyelvnak a franciát választottam, mert szerintem az üzleti életben hasznos, és mindig is érdekelt, tetszik a hangzása. A franciát nem régóta tanulom, de szeretnék belőle nyelvvizsgát tenni. Lehetőség szerint szeretnék még egy nyelvet tanulni, ha lehetne választani, akkor a finn nyelv lenne az.

Milyen más hobbiknak vagy szenvedélyeknek hódolsz még?

Imádok vezetni, és zenét hallgatni. De nem túl sok időm jut más dolgokra, a versenyek a kosárlabda mellett, de szeretnék később gitározni tanulni. Jelen pillanatban az iskolai kórus és a diákszínházi kör tagja is vagyok, nem nagyon tudok más szenvedélyeknek hódolni.

Milyen értékrend, fontossági sorrend szerint élsz? Nyitott vagy, könnyedén alkalmazkods; mi az, ami igazán jellemző rád?

Úgy gondolom, jó nevelést kaptam, helyes értékrenddel. A legfontosabbak a barátok, család, és az emberek, után jöhetnek a tárgyi eszközök. sorrendről nehéz beszélni, de elengedhetetlennek tartom az őszinteséget

a bizalmat, az empátiát, a felelősséget, hogy az emberek emberként viselkedjenek. Inkább zárkózott típus vagyok, kevesen értik meg, mit miért csinálok, de akinek sikerül megnyílnom, órákat tudok mesélni. Rám jellemző a feltétel nélküli őszinteség, már-már bántó, sértően nyers formában is. Viszonylag könnyen megbocsátok másoknak, de soha nem felejték el semmit. Nagyon hálás szoktam lenni, bármit megteszek, de csak azoknak, akik szerintem megérdemlik. Állandó bizonyítási vágyam van, és sosem vagyok elégedett magammal. Szeretem ha az emberek elismernek, és örülnek a sikereimnek. Általában azt várom el másoktól, ahogy én viszonyulok hozzájuk, gondolok itt a bizalomra őszinteségre toleranciára.

Úgy vélem, még van hová fejlődnöm.

Magyar Petra